

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMNÍHO PROJEKTU

Zadání: Veleslavín
Autor: Bc. Ondřej Lebeda
Akademický rok 2021/2022 – zimní semestr

Obecně při zadání diplomního projektu preferuji, když student přichází s vlastním tématem. Očekávám, že znalost místa by měla postihnout komplexní přístup a schopnost vnímat architekturu v širším kontextu fyzického i sociálního prostředí. Jsem rád, když se studenti vrací do míst, které znají, které jsou jim blízká a dokážou vnímat problémy a potenciály v nejšířších souvislostech. Může se to stát zárukou kvalitního projektu, který se opírá o důslednou analýzu a definici zadání, které vzešlo ze širší diskuse a zkušeností. Domnívám se, že je to správné nastavení našeho oboru, který by měl být nahlížen jako profese, která umí „zlepšovat svět“. Profese, která neplní jen vystavené objednávky za nejnižší cenu či exceluje formálními nápady, ale je hluboce společensky zakořeněná, jako obor schopný definovat kvalitu životního prostředí člověka. Jsem rád, když student při svém zadání nesklouzne jen k osobnímu pohledu, ale snaží se o širší definici problému za pomoci veřejné diskuse či zpětné vazby potencionálního zadavatele.

Ondřej, předkládá vizi pro Veleslavín. Místo, kde žije od svých čtyřech let. Novou železniční stanici Vokovice vnímá jako příležitost pro proměnu území, ale současně hrozbu v případě, kdy nebude existovat koncepce rozvoje. Jeho hlavní motivací je otevřít debatu nad budoucností lokality.

Díky znalosti užívání území je schopen se rozkročit do široka. Jeho ústředním tématem je prostupnost, znovu propojené město. Nejde mu jen o Veleslavín, ale společně s Vokovicemi o celek. Lokalitu, kterou v minulosti prořízla modernistická třída, chce opět sešít. Zásadní krok správným směrem je pro mě posun těžiště lokality od dopravní křižovatky Veleslavínská-Vokovická k ose nádraží – škola. To je klíčové východisko, které otvírá prostor k nové urbánní komunikaci. Ondřej nesešívá pouze město, ale provazuje i krajinu, kterou rozetnula dopravní radiála. Evropskou zvedá na sloupy a nechává projít údolí Litoveckého potoka přirozeně do Divoké Šárky. Tímto krokem rozšiřuje potenciál „zelené osy“, která v budoucnu poběží v ose bývalé železnice, o severní odbočku do Šáreckého údolí. Jednotlivými vztahy a vazby posilují pozici Veleslavína, jako lokálního centra západního předměstí. Návrh ukazuje, že negativní aspekty Evropské třídy, lze obrátit ve prospěch lokality. Je to cesta od bariéry k propojenému celku.

Je to syntetická práce opírající se o dobře odvedenou analýzu. Celkový obraz lokality je ambiciózní, a přesto působí přirozeně a kontextuálně. Je to především kvůli citlivému propojení struktur a měřítek do navazujícího okolí. Návrh je vrstevnatý a promyšlený v jednotlivých urbánních detailech. Působí homogenně.

Prezentace návrhu do jednotlivých kroků je nesmírně srozumitelná. Troufnu si říci, že by se mohla stát metodikou, jak definovat jednotlivé urbánní vrstvy a následně je poskládat do funkčního celku. Ondřejovo pojetí města, kde se prolínají jednotlivé funkce, vrstvi sociální i provozní komunikace, hierarchizuje veřejný prostor je přesvědčivé a dokládá schopnost autora vnímat architekturu v širokém kontextu problémů.

Práci hodnotím jako profesionální a nesmírně inspirativní. Doufám, že se naplní původní přání autora, aby se stala podkladem k diskusi nad budoucností místa.

Diplomní projekt hodnotím **A**.

Boris Redčenkov
V Praze 30. 01. 2022